

Zakonodavstvo, vladanje i suđenje

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Abdulaziz b. Merzuk et-Tarifi

Prijevod: Senad Muhić

Revizija:
Ersan Grahovac

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿التشريع والحكم﴾

« باللغة البوسنية »

عبد العزيز بن مرزوق الطريفي

ترجمة: سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Zakonodavstvo

Zakonodavstvo (eš-šer'u) pripada samo Allahu. On čini dozvoljenim šta hoće, i zabranjuje šta hoće i sve to čini na osnovu Svoga sveobuhvatnog znanja i mudrosti. Zakone i pravila je propisao s ciljem usavršavanja života na ovome i na budućem svijetu. Niko, osim Njega, ne može kazati da neka naredba i zabrana ne važi za određenog šerijatskog obveznika u nekom vremenu i prostoru.

Mi ne pravimo razliku između propisa koji su vezani za vjeru i između propisa koji su vezani za ovaj svijet. Sve su to punovažni propisi, samo što se neki odnose na vjeru, a neki na ovosvjetska pitanja.

Vjerski propisi su: namaz, post, hadždž, zikr, gradnja džamija, itd.

A propisi vezani za ovaj svijet i međuljudske odnose su: kupoprodaja, bračni propisi, razvod, nasljedno pravo i sl.

- Nevjernik je onaj ko napravi razliku između ovih propisa i tvrdi da Allah određuje samo zakone vezane za vjeru, dok je ljudima prepušteno da uređuju propise vezane za međuljudske odnose.

Zakonodavstvo pripada samo Njemu, pa ko tvrdi da neko drugi mimo Njega može uređivati zakon, je isti

kao i onaj ko čini sedždu nekome drugom mimo Njega. On veli: ***Sud pripada samo Allahu i On naređuje da samo Njega obožavate.*** (Jusuf, 40.)

Upravo zbog ovoga su Sinovi Israilovi postali nevjernici, Uzvišeni o njima veli: ***Oni, pored Allaha, bogovima smatraju svećenike svoje i monahe svoje i Mesiha, sina Merjemina, a naređeno im je da se samo jednom Bogu klanjaju - nema boga osim Njega. On je vrlo visoko iznad onih koje oni Njemu ravnim smatraju.*** (Et-Tevbe, 31.)

Dakle, ovaj njihov postupak je nazvan širkom (mnogoboštvom).

Allah je objavio Svoju Knjigu, propisao zakone. On zna kakvo će biti stanje u vremenu koje dolazi i zna šta se dešavalo u prošlosti i također zna i kakvo je bilo stanje u vremenu kada je dostavljao Objavu Svome Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem.

Njegovo znanje o onome što je bilo i o onome što će biti, nije ništa manje od Njegovog znanja koje je vezano sa sadašnjost. Njegovo znanje o prošlosti i budućnosti, o sadašnjosti i nevidljivom svijetu je isto, neka je slavljem!

Ko smatra da su Allahovi propisi vrijedili samo za vrijeme u kojem su objavljeni, a da u drugim vremenima ljudi mogu te propise da uređuju samostalno, pa makar to

uređivanje bilo suprotno vjeri, učinio je nevjerstvo. Jer onaj koji takvo nešto kaže, smatra da se čovjekovo razumijevanje razlikuje kada su pitanju vidljive i nevidljive pojave, pa se shodno tome i propis razlikuje. Takav misli da je i Allahovo stanje takvo, pa na osnovu toga daje prednost onome što on vidi nad onim što samo Allah vidi u trenutku spuštanja Objave.

Ovakvo nešto predstavlja nevjerstvo, jer Allahovo znanje je isto i nema kod Njega razlike između vidljivog i nevidljivog.

On je Onaj Koji zna i nevidljivi i vidljivi svijet, i On je vrlo visoko iznad onih koje Njemu ravnim smatraju! (El-Mu'minun, 92.)

Allahovi zakoni i propisi vezani za vidljivi svijet su jednaki kao i oni koji su vezani za nevidljivi svijet. On veli: ***Reci: Allahu, Stvoritelju nebesa i Zemlje, Ti koji znaš nevidljivi i vidljivi svijet, Ti ćeš robovima Svojim presuditi u onome oko čega su se razilazili!*** (Ez-Zumer, 46.)

Tako da On sudi i donosi propise i među Svojim vidljivim i među onim nevidljivim stvorenjima.

Onaj ko razdvoji propise vezane za vjeru i propise vezane za međuljudske odnose i tvrdi da Allah ima pravo da određuje samo propise vjere, a da se čovjeku prepušta uređivanje međuljudski odnosa, kao što tvrde liberalisti,

takav je učinio da postoji više onih koji imaju pravo propisivanja zakona, a to nije tačno, jer pravo propisivanja pripada samo Allahu Jedinome. On Uzvišeni veli: ***Zar da u jedan dio Knjige vjerujete, a drugi da negirate?!*** (El-Bekare, 85.) Pa onaj ko negira jedan dio Knjige isti je kao i onaj ko negira cijelu Knjigu.

Allah naređuje da se među ljudima sudi na osnovu Objave koju je dao Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. Uzvišeni veli: ***I sudi im prema onome što Allah objavljuje i ne povodi se za prohtjevima njihovim, i čuvaj ih se da te ne odvrate od nečega što ti Allah objavljuje.*** (El-Maide, 49.)

Pod pojmom suđenja koje se spominje u ajetu se podrazumijeva suđenje u međusobnim sporovima, a pod pojmom prohtjeva se podrazumijeva nesuđenje po Allahovom zakonu.

Ono što Objava nije detaljno pojasnila, učenjaci koji su dobro upućeni mogu to da pojašnjavaju, pod uslovom da se to ne suprostavljaja jasnom i potvrđenom Allahovom propisu.

Ne smije se davati prednost sudu ljudi nad sudom Allaha Uzvišenog, jer da sud raznih naroda ima prednost onda bi svi vjerovjesnici bili van slijeđenja istine, pošto su odrasli među narodima koji su slijedili neistinu.